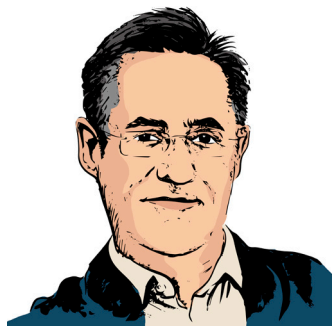

El Gran Madrid contra Puigdemont

“Puigdemont no pot ser president” diuen a Madrid: ha revalidat la majoria absoluta independentista, ha deixat en evidència la justícia espanyola i ha vençut Rajoy

RAMON
TREMOSA

Rajoy va forçar eleccions anticipades a Catalunya el 27 d'octubre, el mateix dia de la proclamació de la República al Parlament català. El seu pla (eleccions en només 7 setmanes) passava per empresonar tot el Govern català juntament amb els Jordis. El desconcert i la desmoralització, en aquest escenari, haurien estat devastadors i potser irreversibles per a l'electorat sobiranista.

El fet que Oriol Junqueras hagi estat a la presó ha limitat el resultat electoral d'ERC, ja que cap altre candidat del seu partit no ha pogut suplir amb eficàcia el clar lideratge del vicepresident català en el seu espai polític. Ara imaginem que també el president Puigdemont hagués estat empresonat: el seu espai polític (un PDeCAT també amb dubtes sobre com seguir endavant) no hauria obtingut 34 diputats. Aquests, juntament amb els 32 d'ERC, superen la suma de tot el bloc unionista i els comuns (65) i són totalment determinants per a la nova majoria absoluta republicana.

Si ERC hagués obtingut 45 diputats, no haurien servit de res si el PDeCAT amb Puigdemont a la presó n'haguessin fet només 15 i la CUP 7. Avui Miquel Iceta es prepararia per ser president amb el suport de PP, de Cs i dels comuns: tots quatre volen el procés i la República catalana en fase *game over*.

El president Puigdemont va marxar a Brussel·les abans que se'l cités a declarar a l'Audiència Nacional. “No fujo de la justícia espanyola, sinó d'una venjança en forma de llarga presó provisional sense judici ni fiança”, va dir el 31 d'octubre a la capital de la UE davant de 300 periodistes. L'empresonament de 8 consellers

a Madrid, tant sols dos dies després, va confirmar internacionalment que Puigdemont no anava errat.

Al cap de cinc setmanes, tot just començada la campanya electoral, el Tribunal Suprem espanyol va retirar l'euroordre contra el president Puigdemont i els quatre consellers, atès que a Madrid hi havia prou evidències que no serien extradits per sedició i rebel·lió. El 6 de desembre Puigdemont va obtenir així una gran victòria internacional, tot just el dia abans de la gran manifestació de Brussel·les. Aquella mobilització, una de les més grans mai vistes a la capital comunitària (60.000 persones segons la policia federal belga), va ser un punt d'inflexió clau de la campanya electoral, des del punt de vista de la moral de victòria necessària per guanyar el 21D.

Fins llavors el sobiranisme anava a remolc de la iniciativa de Rajoy. Després de la gran marxa “Omplim Brussel·les” i de les intervencions per videoconferència del president Puigdemont en els massius mítings de Junts per Catalunya, el bloc sobiranista va fer el tomb per repetir la majoria absoluta (70 escons gràcies a 2,1 milions de vots) amb la participació més alta de la història de Catalunya (4,4 milions de vots, un 82% del cens).

Les eleccions municipals de 2019 poden permetre als partits republicans superar el 50% dels vots, ja que els són les eleccions més favorables gràcies a tants alcaldes que fan una molt bona gestió: aquest és el gran planter de futurs líders nacionals (Puigdemont va ser un gran alcalde de Girona). Les llistes conjuntes a Barcelona i en algunes grans ciutats, forçades per una llei electoral que dona l'alcaldia a la llista més votada si no hi ha una majoria absoluta alternativa, són claus per consolidar la majoria republicana.

El doble fracàs de Rajoy (nova majoria absoluta independentista i derrota estrepitosa del PP) es veurà compensat si Puigdemont no pot seguir de president. Com a tal, encara que sigui des de Brussel·les, el seu lideratge en el seu espai polític pot seguir creixent, així com també la projecció internacional de la causa de Catalunya. El 155 aconseguirà el seu objectiu si Puigdemont i Junqueras no poden repetir en els seus càrrecs. Que tot el Gran Madrid (Estat, partits, mitjans de comunicació...) no s'ho pugui permetre ens marca el camí?

Eurodiputat independent pel PDeCAT